

ke, om det er i nød eller hvad, det er før min tid – er kommet med en beklagelse over var for dyr, og nu har søgt kompensation fra statens side?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg tror ikke, at jeg behøver at gentage det her, for det er sagt tidligere. Venstre har fremlagt et helt katalog af forslag til besparelser, der står i modsætning til det, regeringen kører med: afgift på afgift på afgift. Det er det, der er kommet ud af den finanslov, vi har liggende til behandling i øjeblikket i Folketinget, afgift på afgift på afgift. Der er ikke andet end afgifter, og derfor går det fra at blive finanspolitik til at blive arbejdsmarkedspolitik, for hver gang vi lægger nye afgifter ud på erhvervslivet, så taber vi konkurrenceevne, så får vi flere ledige, som vi så kan behandle i systemet.

Så, ja, det er ufatteligt, at Socialdemokratiet ikke har forstået, hvordan en ordentlig arbejdsmarkedspolitik hænger sammen.

Med hensyn til ATP og arbejdsmarkedets parter: Det er jo igen et udtryk for, at regeringen gang på gang har lagt så mange byrder på erhvervslivet, at man har været ved at tvinge det i knæ. I de situationer, hvor de borgerlige så har haft mulighed for at få lidt indflydelse, har vi kunnet kompensere lidt. Vi venter selvfølgelig på den dag, som forhåbentlig oprinder snart, hvor vi får mulighed for fuldt ud at gennemføre vores politik, så erhvervslivet igen kan blomstre og beskæftigelsen blomstre.

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Ja, jeg skal selvfølgelig beklage over for hr. Jens Vibjerg, men min erindring om det præcise indhold i Venstres finanslovudspil er blevet lidt rusten. Derfor vil jeg bare høre, om hr. Jens Vibjerg kunne nævne et par eksempler på nogle initiativer, der på tilsvarende vis ville give 350 mio. kr. Det vil jo også gøre det reelt, så folk kunne se, hvad det var, de kunne vælge imellem. Her tænker jeg ikke på forslag, hvis primære indhold er at trække på reserverne, men nogle reelle forslag. Bare et par enkelte, reelle forslag, der også ville give 350 mio. kr. i kassen.

Så skal jeg sige én ting til, når hr. Jens Vibjerg snakker om afgift på afgift og skat på skat – jeg tror, det var formuleringen. Jeg sad og tænkte på, mens hr. Vibjerg snakkede om det, at det mener han vel også har karakteriseret udviklin-

gen og regeringens politik siden 1993. Så er spørgsmålet bare: Hvis alt det er rigtigt, hr. Jens Vibjerg siger, og hvis man er kommet med afgift på afgift og skat på skat siden 1993, hvordan pokker kan det så være, det er gået så godt?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Ja, det var jo en rigtig valgtale, vi fik her fra hr. Jens Vibjergs side. Der var ikke meget bund i den.

Det er der reelt heller ikke, når der er tale om de der besparelsesforslag fra Venstres side, som vi jo har oplevet i den periode, vi har været igennem. Hvad var det, man kom og foreslog for at finansiere mere politi på gaden? At de arbejdsløse skulle have fjernet deres rejsegodtgørelse, når de skulle på uddannelse. Og så havde man et eller andet diffust forslag om, at man nok kunne spare 100 mio. kr. ved fejludbetalinger i a-kasserne. Det var jo som ti fugle på taget.

Hr. Jens Vibjerg brugte her før ordene »afgift på afgift på afgift«. Der er da ikke tale om afgift. Der er tale om et beløb, som arbejdsgiverne har aftalt med deres modpart, lønmodtagerne, som i dag svarer til ca. 1.800 gode, danske kroner, som arbejdsgiverne skal indbetale til ATP. På et eller andet tidspunkt er der truffet en beslutning om, at staten vil kompensere dem for et eller andet beløb set i forhold til det, man her har aftalt, og de forpligtelser, man har påtaget sig over for sin modpart.

Det er det beløb, man nu nedsætter lidt, den kompensation. Der er ikke tale om nogen ny afgift.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Regeringen har en underlig måde at føre afgiftspolitik på. Først indfører man en lang række afgifter og skatter på erhvervslivet, så giver man lidt kompensation, så sænker man kompensationen, så kommer man med nye skatter og afgifter, så giver man lidt kompensation, så sænker man kompensationen lidt, og sådan bliver man ved. Hvorfor ikke i stedet for holde skatter og afgifter i ro og spare virksomhederne for de voldsomme omkostninger, der ligger i det, og stimulere erhvervslivets udvikling, beskæftigelse, eksport? Det ville klæde regeringen.